

נילי פורטוגלי חזרה למועדון הפשיסטי

מותג ה"הדרות עם העם הפלסטיני" בחו"ל, הצבת סימן השאלה על הציגות וקיום העם היהודי בארצו, השימוש הציני של אנשי מוזאה בישראל בסמל האגרוף המונף של תעמולת ה"טובים" נגד משטרים פשיסטיים-הודוניים - כל אלה הם כרי טוי מובהק לשכירת הקשר בין ישראל לטכניקה שאנו חיים בה. זוהי התנהלות לא אוראית, המזינה ומזיחה את הדרם האנטישמי העולמי שמעולם לא פסק.

במשטרים הודניים - לרבות בחברה הפלסטינית - מוזאה פוליטית או חברתית יכולה להתקיים בסתר בלבד או מחוץ לגבולות השלטון. מנגד, המטגרת הרמיקסית בישראל מאי פשרת ביקורת. אלא שבמקרה של עולם התרבות, האדריכלות האקדמית, אין זו ביקורת סונה או מוזאה יצירתית ולגיטימית שנועדה להשפיע ולשנות, אלא רצון בלתי נלאה להיכנס למר ערוץ הליברלי-פרוגרסיבי העולמי, הנודרמן העכשווי.

אנשי אקדמיה למדו שנקיטת עמדה אנטי-ישראלית במא מיהם מבטיחה כריסטיס כניסה ופשיסטי והן מועדף לכתיב עת מקצועיים ולמשרות באוניברסיטאות נחשקות. בימאים למדו שערי הפסטיבלים נפתחים בפניהם כל עוד הם משכילים לה ציגו ככריסטיס, באופן בוטה ושקרי, את העם היהודי כמי שעושק את הערבי-פלסטיני בארצו. כך, למרבה הבושה, זכה לאחדונה כריסטיס ישראלית בפסטיבל ברילין - מוסד אירופי המזדהה באופן ציני עם ה"אנדרדוג" הפלסטיני, בניסיון לנקות את מצפונה של אירופה מרגשות האשם על כיבוש עמים זרים בכלל ועמי האסלאם בפרט.

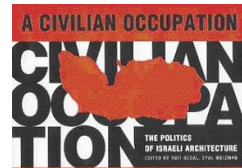
אומנים ישראלים לא בחלים באמצעים כרי להגיש לעולם את מה שזדא רוצה לראות, ומתעפים זאת על פני עשייה מק צועית, איסתית וישה. כך למשל, התערוכה שלוש ערים נגד העומה, שדוצגה בסרילין ובנירירוק, הציגה את חמת ההפרדה הישראלית כדרך להארץ את סכל העם הפלסטיני. אומנים אודיים שם יצאו בהצדה רשמית נגד עמים השולטים באמצעות רצח עם על הרכבם הרמורפי. בתערוכה לא נשמעה וקעתם של מאות האודיים - סלל ידיים רכים ותיוגות - שרצחו כשרד הפלסטיני, שבגללה נבנתה חמת ההפרדה לסתחילה. האמנות הישראלית מניסת לתמיכה בתנועות בינלאומיות הקודרות להחרים את ישראל "בשם הצדק העולמי", זאת כמסדה להדכנס לגלריות בעולם בתנאי סף נמוכים. האם אלו הדברים שאומני ישראל אמורים להציג בגלריות אירופה ובפסטיבל ברילין - עיר שממנה נעשו פשעים מתחמורים שירע הזמן האנטישמי האומנים לא לבד. נציגי ישראל בכנס האדריכלים הביני לאומי בסרילין התכוונו להציג את האדריכלות בישראל - בשם הרמיקסית והפשיסטי - ככואת שעוסקת בכפייתיות בבנייה כחנית בשטחים הכבושים תחת הכותרת "הקשר בין האדריכי לוח הישראלית למדיניות הכיבוש". הכחה של התערוכה הצרי גה את מרחב התכנון בהתנהלויות שביהודה וכשמרחק ככתם דם, מעין נביאה שכלמעט הגשימה את עצמה ב-7 באוקטובר גם

כרזות אגרוף של "הטובים" בנתיבי אילון

האגרוף המונף בשימוש 'פחית' החזית האדומה בגרמניה

מפת ההתיישבות בשטחים = כתם דם שם התערוכה: A Civilian Occupation; The Politics of Israeli Architecture

ביהודה ושומרון, ולא מן הנמנע שהייתה זוכה לגיבור אירופי. למרבה המזל, ייצוגה של ישראל בכנס לא יצא לפועל. אגב, ראו זה פלא! כשניתנה לאותם אדריכלים ההודמנות לסריב לעבודה תכנון שהוצע להם ביהודה ושומרון ולקחת חלק פעיל כאדריכלים במאבק נגד הכיבוש (אני הייתי אז בצד המאבק) - לפתע נעלמו הערכים, גברה הצביעות וגבר ערך הכסף. דם לא סירבו לתכנן בניינים ב"שטחים הכבושים".

לעולם התרבות, האומנות והאקדמיה הצטרפה בשנים האודונות ה"אליטה" תערבותית, הכוללת את אנשי התייטק, ה"לשעביים" ומותגים נוספים המייצגים את מוקרי הכוח האמיתיים, האחרים בשלטון. אלה מצהודים בגלוי: נשורף את המדינה, נעשה מרד אודחי, נאיים על חיי פוליטיקאים, ונעמד בדרך של יולדת לבית החולים בנתיבי אילון, כרי שרוב העם שכחו הנהנה הרמיקסיתית יבין מי באמת שולט כאן. התנהלותם פשיסטיית בהגדרה, שכן הם מנסים להזויר לעצמם את השליטה בכפייה ובשרפת אטמים.

זה קרה לפני 7 באוקטובר, ובאופן ציני ומסוכן זה קרה גם כעת, בעת מלהמה. אלא שמתד - עם שינוי סדר היום של המועדון האירופי שהם עושים הכול כדי להשתייך אליו - ייחזק גם האומנים האדריכלים והקולנוענים הישראלים אל מחוץ לשערי הגלריות, האוניברסיטאות, העולם העסקי, בתי הכנסת והדוכנות בברילין, כלונרן ובנירירוק. הבגוזין של אתמול יעודד בעיה מתד.

נילי פורטוגלי היא אדריכלית, חוקרת, מרצה ויוצרת רב-תחומית